

Repertoriul jurisprudenței

CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL
PEDRO CRUZ VILLALÓN
prezentate la 2 iulie 2015¹

Cauza C-245/14

**Thomas Cook Belgium NV
împotriva
Thurner Hotel GmbH**

[cerere de decizie preliminară formulată de Handelsgericht Wien (Austria)]

„Spațiul de libertate, securitate și justiție — Cooperare în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 — Procedura europeană de somație de plată — Articolul 20 alineatul (2) — Reexaminarea somației europene de plată după expirarea termenului pentru formularea opoziției — Informații false sau eronate — Lipsa de competență a instanței care emite somația europeană de plată — Noțiunea «circumstanță excepțională»”

1. Prezenta cauză oferă Curții ocazia să se pronunțe, practic pentru prima dată, cu privire la noțiunea „circumstanță excepțională”, prevăzută la articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006². În particular, se ridică problema dacă, în cadrul procedurii europene de somație de plată, eventuala lipsă de competență a instanței care emite o somație de plată, cauzată de posibila existență a unei clauze atributive de competență convenită de părți și care nu este menționată în formularul de cerere de emitere a somației, justifică reexaminarea acesteia, întrucât este vorba despre o „circumstanță excepțională”, în condițiile în care debitorul a avut, aparent, posibilitatea de a formula opoziție împotriva respectivei somații în termenul prevăzut, însă nu a făcut uz de ea.

I – Cadru juridic

2. Considerentul (25) al Regulamentului nr. 1896/2006 are următorul cuprins:

„După expirarea termenului prevăzut pentru a face opoziție, pârâtul ar trebui să aibă dreptul, în anumite cazuri excepționale, să ceară o reexaminare a somației europene de plată. Dreptul de a solicita o reexaminare în circumstanțe excepționale nu ar trebui să însemne că pârâtul dispune de o a doua posibilitate de a se opune creanței. În cursul procedurii de reexaminare, evaluarea temeiniciei creanței ar trebui să se limiteze la examinarea motivelor care decurg din circumstanțele excepționale invocate de pârât. Celelalte circumstanțe excepționale ar putea în special include cazul în care somația europeană de plată se întemeie pe informații false furnizate în formularul de cerere.”

1 — Limba originală: spaniola.

2 — Regulamentul (CE) al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată (JO L 399, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 9, p. 108). Curtea a statuat deja, în Hotărârea Novontech-Zala, C-324/12, EU:C:2013:205, că depășirea termenului de formulare a opoziției la o somație europeană de plată din cauza comportamentului culpabil al reprezentantului pârâtului nu justifică reexaminarea acestei somații de plată, deoarece o astfel de depășire nu poate fi calificată drept circumstanță excepțională în sensul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006. În Hotărârea eco cosmetics și Raiffeisenbank St. Georgen, C-119/13 și C-120/13, EU:C:2014:2144, Curtea a statuat că procedura prevăzută la articolul 20 din regulamentul menționat nu este aplicabilă în cazul în care somația europeană de plată nu a fost notificată în conformitate cu standardele minimale stabilite la articolele 13-15 din respectivul regulament.

3. Articolul 16 din regulamentul menționat, intitulat „Opoziția la somația europeană de plată”, prevede următoarele:

„(1) Pârâtul poate face opoziție la somația europeană de plată la instanța de origine utilizând formularul tip F din anexa VI, care îi este transmis odată cu somația europeană de plată.

(2) Opoziția se trimite în termen de treizeci de zile de la data comunicării sau notificării somației către pârât.

(3) Pârâtul indică în opoziție că el contestă creanța fără a fi obligat să precizeze motivele acestei contestații.

(4) Opoziția se introduce pe suport de hârtie sau prin orice alt mijloc de comunicare acceptat de statul membru de origine și care poate fi utilizat de instanța de origine, inclusiv pe cale electronică.

[...]”

4. Articolul 20 din regulamentul menționat, intitulat „Reexaminarea în cazuri excepționale”, are următorul cuprins:

„(1) După expirarea termenului prevăzut la articolul 16 alineatul (2), pârâtul are dreptul să ceară reexaminarea somației europene de plată în fața instanței competente din statul membru de origine în cazul în care:

(a) (i) somația de plată a fost comunicată sau notificată în conformitate cu una din modalitățile prevăzute la articolul 14;

și

(ii) comunicarea sau notificarea nu a intervenit în timp util pentru a-i permite să-și pregătească apărarea, fără ca acest lucru să-i poată fi imputabil,

sau

(b) pârâtul a fost împiedicat să-și conteste creanța de cauze de forță majoră sau datorită unor circumstanțe extraordinare, fără ca acest lucru să-i poată fi imputabil,

cu condiția ca, în ambele cazuri, să acționeze cu promptitudine.

(2) După expirarea termenului prevăzut la articolul 16 alineatul (2), pârâtul are, de asemenea, dreptul să ceară reexaminarea somației europene de plată în fața instanței competente din statul membru de origine atunci când somația de plată a fost emisă în mod vădit eronat, ținând seama de cerințele stabilite de prezentul regulament sau având în vedere alte circumstanțe excepționale.

(3) În cazul în care instanța respinge cererea pârâtului pe motiv că nu este îndeplinită niciuna din condițiile de reexaminare menționate la alineatele (1) și (2), somația europeană de plată rămâne valabilă.

În cazul în care instanța hotărăște că reexaminarea se justifică pe motiv că este îndeplinită una din condițiile de reexaminare menționate la alineatele (1) și (2), somația europeană de plată este nulă și neavenită.”

II – Litigiul principal și întrebările preliminare

5. Recurenta din procedura *a quo*, Thomas Cook Belgium NV (denumită în continuare „Thomas Cook”), este un turoperator cu sediul în Gent (Belgia), care oferă diverse servicii în domeniul turismului. La 3 septembrie 2009, Thomas Cook a încheiat cu Thurner Hotel GmbH (denumită în continuare „Thurner Hotel”), o societate austriacă cu sediul în Sölden (Austria), un contract prin care conveneau noile condiții de colaborare pentru sezonul de vară din anul 2010. Ulterior, ca urmare a neefectuării plății de către Thomas Cook, Thurner Hotel – care pusese la dispoziție spații de cazare în Sölden în condițiile prevăzute în contractul menționat – a solicitat Bezirksgericht für Handelssachen Wien (Austria) să emită o somație europeană de plată împotriva turoperatorului belgian pentru o sumă de peste 15 000 de euro. În ceea ce privește competența instanței menționate, Thurner Hotel a susținut că aceasta se întemeiază pe faptul că locul executării obligațiilor se află pe teritoriul Austriei.

6. La 26 iunie 2013, societății Thomas Cook i-a fost notificată în mod valabil somația europeană de plată. Întrucât ar fi fost ocupată să verifice în arhivele sale dacă somația de plată în cauză este sau nu este întemeiată, societatea nu a formulat opoziție la aceasta în termenul de 30 de zile prevăzut la articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006.

7. La 25 septembrie 2013, Thomas Cook a solicitat Bezirksgericht für Handelssachen Wien să reexamineze somația europeană de plată în conformitate cu articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006. Thomas Cook a susținut, în esență, că somația menționată a fost emisă de o instanță incompetentă, deoarece condițiile comerciale generale convenite de părți includeau o convenție atributivă de competență în favoarea instanțelor din Gent (Belgia). În opinia sa, somația europeană de plată, emisă în mod nejustificat, ar fi trebuit declarată nulă în conformitate cu articolul 20 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1896/2006, întrucât lipsa competenței instanței care a emis somația constituie un motiv de reexaminare, conform articolului 20 alineatul (2) din regulamentul menționat.

8. Prin ordonanța din 28 octombrie 2013, Bezirksgericht für Handelssachen Wien a respins cererea de reexaminare a somației europene de plată formulată de Thomas Cook. Thomas Cook a formulat în termen recurs împotriva acestei ordonanțe în fața instanței de trimitere. În motivarea recursului, Thomas Cook a invocat considerentul (25) al Regulamentului nr. 1896/2006, care califică în mod expres drept „circumstanță excepțională”, în sensul articolului 20 alineatul (2) din regulamentul respectiv, cazul în care cererea de emitere a somației europene de plată se întemeia pe informații false conținute în formularul de cerere. În opinia sa, în prezenta cauză, Bezirksgericht für Handelssachen Wien a omis să constate că erau competente instanțele din Gent (Belgia), iar nu cele austriece, în temeiul condițiilor comerciale generale convenite de părți. Potrivit Thomas Cook, instanța respectivă ar fi trebuit să constate că somația de plată a fost emisă în mod vădit eronat, în sensul articolului 20 alineatul (2) din regulamentul menționat.

9. Handelsgericht Wien a hotărât să suspende procedura și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

- „1) Regulamentul nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unei proceduri europene de somație de plată trebuie interpretat în sensul că, potrivit articolului 20 alineatul (2) din acest regulament, pârâtul are dreptul să solicite reexaminarea somației europene de plată în fața instanței competente inclusiv atunci când somația europeană de plată i-a fost notificată sau comunicată efectiv, dar, având în vedere informațiile referitoare la competență, somația a fost emisă de o instanță incompetentă?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: potrivit considerentului (25) al Comunicării 2004/0055 a Comisiei Europene din 7 februarie 2006, există circumstanțe excepționale în sensul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006 inclusiv atunci când somația

europă de plată a fost emisă pe baza unor informații menționate în formularul de solicitare care ulterior se pot dovedi eronate, în special în situația în care competența instanței depinde de acestea?”

10. În prezenta cauză au formulat observații scrise Thurner Hotel, guvernul austriac, guvernul portughez, Comisia Europeană și guvernul german. Thomas Cook a prezentat observațiile scrise după expirarea termenului prevăzut, motiv pentru care nu au fost admise. În cadrul ședinței desfășurate, la cererea Thomas Cook, la 16 aprilie 2015, a formulat observații orale numai Comisia.

III – Rezumatul pozițiilor părților

11. Thurner Hotel contestă în primul rând susținerile Thomas Cook din procedura *a quo* cu privire la presupusa necunoaștere de către aceasta a situației de neplată, cauzată de faptul că nu i-au fost trimise (sau, cel puțin, nu în timp util) facturile aferente, aspect care – potrivit Thomas Cook – a împiedicat-o să formuleze în termen opoziția. În al doilea rând, Thurner Hotel contestă totodată faptul că părțile au convenit să atribuie competența instanțelor din Gent. În orice caz, din cererea de emitere a somației europene de plată reiese clar că temeiul competenței instanței în fața căreia intimata a prezentat cererea respectivă era locul executării obligațiilor contractuale [în conformitate cu articolul 5 alineatul (1)] din Regulamentul nr. 44/2001], astfel încât Thomas Cook ar fi putut formula opoziția în termenul de 30 de zile.

12. Thurner Hotel consideră că dispoziția în discuție [articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006] trebuie interpretată în mod restrictiv. În opinia sa, prin acordarea posibilității de a invoca excepții procedurale – prin intermediul dispoziției menționate –, care ar fi putut (și ar fi trebuit) să fie invocate în termenul prevăzut pentru formularea opoziției, s-ar încălca principiul securității juridice.

13. Guvernul austriac susține de asemenea o interpretare restrictivă a articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006, care nu ar permite calificarea drept „circumstanță excepțională” a unei chestiuni care ar fi putut fi invocată de debitor prin opoziție, opinie care este împărtășită și de guvernul german. Potrivit guvernului austriac, doar somațiile de plată emise în mod vădit nelegal sau în mod fraudulos ar trebui să facă obiectul reexaminării prevăzute la articolul 20 alineatul (2) din regulamentul menționat.

14. Guvernul portughez arată că există doar două situații în care articolul 20 alineatul (2) din regulamentul menționat permite solicitarea reexaminării somației europene de plată după expirarea termenului prevăzut pentru formularea opoziției: în primul rând, în cazul în care este evident că somația respectivă a fost emisă în mod vădit eronat, având în vedere cerințele stabilite de regulament, în sensul că, la emiterea somației în cauză, nu s-au respectat cerințele de valabilitate prevăzute de regulament pentru emiterea acesteia, și, în al doilea rând, în cazul în care există orice altă circumstanță excepțională. Guvernul portughez consideră că termenul de opoziție prevăzut la articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006 are ca obiect contestarea legitimității sau a valabilității creanței a cărei executare se solicită în cazul în care somația europeană de plată îndeplinește condițiile de valabilitate prevăzute de regulamentul menționat. În schimb, reexaminarea de la articolul 20 alineatul (2) din același regulament are ca obiect împiedicarea executării somațiilor de plată emise cu încălcarea regulamentului. În opinia guvernului portughez, prin emiterea somației de plată de o instanță incompetentă se încalcă o cerință esențială de valabilitate și trebuie să se permită atacarea sa într-un termen mai lung decât cel prevăzut la articolul 16.

15. Comisia propune să se răspundă afirmativ la prima întrebare preliminară, în sensul că, dacă somația a fost emisă efectiv de o instanță incompetentă internațional, se consideră că aceasta a fost emisă în mod eronat, având în vedere cerințele stabilite de Regulamentul nr. 1896/2006, ceea ce permite solicitarea reexaminării prevăzute la articolul 20 alineatul (2) din regulamentul menționat.

Pentru a răspunde la cea de a doua întrebare preliminară, trebuie să se stabilească dacă somația a fost emisă în mod „vădit” eronat. În ceea ce privește competența judiciară internațională, în majoritatea cazurilor nu este „vădit” dacă instanța care emite somația este sau nu este competentă. Cu toate acestea, în opinia Comisiei, ar fi contrar scopului regulamentului ca instanța să fie obligată să examineze în toate situațiile în mod detaliat dacă este sau nu este competentă să emită somația.

16. Comisia propune restrângerea domeniului de aplicare al articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006 în conformitate cu dispozițiile Regulamentului nr. 1215/2012³, astfel încât contestarea somației europene de plată după expirarea termenului de opoziție să fie posibilă doar dacă s-au încălcat dispoziții prin care se stabilește competența judiciară internațională, prevăzute special pentru protejarea părții mai slabe dintr-un raport juridic, sau în situațiile reglementate la articolul 24 din Regulamentul nr. 1215/2012 (competențe exclusive), la care face trimitere articolul 45 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din regulamentul menționat. Încălcarea unei convenții atributive de competență judiciară, precum cea care pare să se afle la originea prezentului litigiu, nu poate fi încadrată în niciunul dintre aceste cazuri, astfel încât nu se poate susține că somația a fost emisă în mod „vădit” eronat.

17. Prin urmare, potrivit Comisiei, trebuie să se stabilească dacă există „alte circumstanțe excepționale” în sensul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006. Comisia propune interpretarea în mod restrictiv a noțiunii respective, prin limitarea acesteia la situațiile de abuz dolosiv săvârșit în cadrul procedurii somației de plată, aspect care trebuie dovedit de la caz la caz⁴.

18. Guvernul german consideră că nu orice informație incorectă sau falsă care este inclusă în formularul de cerere permite atacarea somației în temeiul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006. Reexaminarea somației europene de plată este justificată doar în cazul în care, în urma aprecierii intereselor ambelor părți, se constată că executarea acesteia ar fi greu de suportat („unerträglich”) de una dintre părți. În plus, guvernul german citează Hotărârea Novontech-Zala⁵, referitoare la articolul 20 din Regulamentul nr. 1896/2006, în care Curtea a statuat, în ceea ce privește termenul de opoziție de 30 de zile, că, „atunci când [...] depășirea termenului respectiv este cauzată de lipsa de diligență a reprezentantului pârâtului, o astfel de situație, din moment ce ar fi putut fi evitată cu ușurință, nu se poate încadra la circumstanțe extraordinare sau excepționale în sensul [articolului 20 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2)]”. În opinia guvernului german, acest raționament trebuie să se aplice și pentru ca o situație care ar fi putut fi evitată cu ușurință de către cel care o invocă să nu poată fi calificată drept „circumstanță excepțională”. În plus, posibilitatea reexaminării unei somații europene de plată împotriva căreia se putea formula opoziție în termenul prevăzut [opoziție care, în plus, nici măcar nu trebuie motivată, conform articolului 16 alineatul (3) din respectivul regulament] ar contraveni obiectivelor Regulamentului nr. 1896/2006 (în special celor privind celeritatea procedurii și reducerea costurilor).

19. În opinia guvernului german, faptul că partea care solicită somația europeană de plată este în dezacord cu cealaltă parte în ceea ce privește competența judiciară internațională nu constituie sub nicio formă o circumstanță „excepțională”, iar, în prezenta cauză, Thomas Cook ar fi putut invoca fără dificultăți majore lipsa de competență a instanței care a emis somația, prin formularea opoziției. În ultimul rând, guvernul german consideră că, în orice caz, chiar dacă instanța care a emis în final somația nu ar avea competență internațională, aceasta este un organ imparțial și independent dintr-un stat membru, a cărui decizie nu poate fi apreciată ca ignorând sau ca aducând atingere intereselor Thomas Cook.

3 — Regulamentul (UE) al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, p. 1).

4 — În opinia sa, această circumstanță nu pare să existe în prezenta cauză, în care Thurner Hotel a invocat competența judiciară internațională a Bezirksgericht für Handelssachen Wien în temeiul locului executării obligațiilor contractuale, în conformitate cu articolul 5 din Regulamentul nr. 44/2001.

5 — C-324/12, EU:C:2013:205, punctul 21.

IV – Analiză

A – Considerații preliminare

20. Instanța de trimitere adresează Curții două întrebări preliminare. Prin intermediul primei întrebări, aceasta dorește să afle dacă se poate solicita, în temeiul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006, reexaminarea unei somații europene de plată emise de o instanță necompetentă având în vedere informațiile privind competența din cuprinsul formularului de cerere; prin intermediul celei de a doua întrebări (adresată doar în cazul în care se răspunde afirmativ la prima), instanța de trimitere solicită să se stabilească dacă faptul că somația este emisă pe baza unor informații privind competența care ulterior se dovedesc eronate constituie o „circumstanță excepțională” în sensul respectivei dispoziții.

21. În opinia noastră, astfel cum sugerează guvernul german în observațiile sale, ambele întrebări pot fi reformulate în una singură, după cum urmează:

„Articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 coroborat cu considerentul (25) al aceluiași regulament trebuie interpretat în sensul că reprezintă o «circumstanță excepțională», care permite pârâtului căruia i-a fost notificată sau comunicată în mod valabil somația europeană de plată să solicite reexaminarea acesteia în fața instanței, faptul că respectiva somație a fost emisă pe baza unor informații din formularul de cerere care ulterior s-au dovedit eronate, în special dacă în funcție de respectivele informații se determină competența instanței?”

B – Examinarea întrebării

22. Articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006, intitulat „Reexaminarea în cazuri excepționale”, prevede că „[d]upă expirarea termenului prevăzut la articolul 16 alineatul (2), pârâtul are, de asemenea, dreptul să ceară reexaminarea somației europene de plată în fața instanței competente din statul membru de origine atunci când somația de plată a fost emisă în mod vădit eronat, ținând seama de cerințele stabilite de prezentul regulament sau având în vedere alte circumstanțe excepționale”, care, conform considerentului (25) al regulamentului menționat – la care se referă expres instanța de trimitere⁶ –, ar putea include situația în care „somația europeană de plată se întemeie pe informații false furnizate în formularul de cerere”.

23. Cu toate acestea, atât cerința prevăzută la articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006, conform căreia trebuie să fie „evident” că somația a fost „emisă în mod vădit eronat”, cât și precizarea din considerentul (25), potrivit căreia „reexaminare[a] în circumstanțe excepționale nu ar trebui să însemne că pârâtul dispune de o a doua posibilitate de a se opune creanței” susțin teza conform căreia „reexaminarea în circumstanțe excepționale” trebuie să facă obiectul unei aplicări stricte. Astfel, în principiu, împărtășim opinia guvernului german, în sensul că nu toate informațiile false sau eronate cuprinse în formularul de cerere pot justifica reexaminarea somației europene de plată în conformitate cu articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006.

⁶ — În cuprinsul celei de a doua întrebări preliminare, Handelsgericht Wien face referire la „considerentului (25) al Comunicării 2004/0055 a Comisiei Europene din 7 februarie [2006]”. În opinia noastră, aceasta se referă la Propunerea modificată de regulament al Parlamentului European și al Consiliului din 7 februarie 2006 privind instituirea unei proceduri europene de somație de plată [COM(2006) 57 final], prin care a fost introdus considerentul (25) al regulamentului care este în vigoare în prezent.

24. S-ar opune de asemenea aplicării extensive a unei proceduri concepute exclusiv pentru situații excepționale însăși configurația procedurii europene de somație de plată, care oferă debitorului, cu caracter general, o singură posibilitate de a contesta cererea creditorului – opoziția prevăzută la articolul 16 din Regulamentul nr. 1896/2006 –, însă care, tocmai de aceea, trebuie să întrunească foarte puține condiții formale (trebuie prezentată în scris în termen de 30 de zile), fără a fi supusă cerințelor de fond (nu necesită motivare)⁷.

25. Prin urmare, considerăm că articolul 20 alineatul (2) coroborat cu considerentul (25) al regulamentului menționat trebuie să facă obiectul unei interpretări stricte, opinie împărtășită de toți intervenienții care au formulat observații, cu excepția guvernului portughez.

26. În circumstanțe precum cele din prezenta cauză, aceasta presupune că, în ceea ce privește informațiile furnizate de petent în formularul de cerere, procedura de reexaminare nu ar fi admisibilă dacă debitorul (în special atunci când este vorba, la fel ca în prezenta cauză, despre un profesionist) a putut aprecia, odată cu examinarea somației europene de plată care i-a fost notificată sau comunicată în mod valabil, că informațiile pe care s-a bazat instanța care a emis somația respectivă (și anume informațiile furnizate de petent) erau inexacte, eronate sau false. Cu alte cuvinte, împărtășim opinia Thurner Hotel și a guvernului austriac în sensul că nu trebuie calificate drept „circumstanță excepțională” care ar justifica reexaminarea somației informațiile false sau eronate pe care debitorul ar fi putut să le conteste prin intermediul opoziției. În sfârșit, considerăm că „informațiile false” la care face referire considerentul (25) al Regulamentului nr. 1896/2006 trebuie să se limiteze la acelea care se dovedesc false sau eronate sau care pot fi apreciate ca atare de către debitor la un moment efectiv ulterior expirării termenului prevăzut la articolul 16 alineatul (2) din regulamentul menționat, situație care trebuie apreciată de instanța națională de la caz la caz.

27. Prin urmare, cu titlu de concluzie provizorie, considerăm că putem califica drept „circumstanță excepțională” care permite debitorului să solicite reexaminarea somației europene de plată, în conformitate cu articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006, doar situația în care respectiva somație se bazează pe informații furnizate în formularul de cerere care s-au dovedit false sau eronate la un moment efectiv ulterior expirării termenului prevăzut pentru formularea opoziției, aspect care trebuie dovedit de debitor de la caz la caz. Cu alte cuvinte, dacă somația se bazează pe informații furnizate în formularul de cerere al căror caracter fals sau eronat putea fi observat de debitor în cadrul termenului prevăzut la articolul 16 alineatul (2) din respectivul regulament pentru formularea opoziției, situație care trebuie apreciată de instanța națională, nu este vorba despre o „circumstanță excepțională” care justifică reexaminarea.

28. În opinia noastră, pentru motivele pe care le vom prezenta în continuare, nu conduce la o concluzie diferită nici faptul că stabilirea competenței instanței care emite somația depinde de informațiile false sau eronate furnizate în formularul de cerere – situație la care face referire în mod special *Handelsgericht Wien*.

29. Conform considerentului (16) al Regulamentului nr. 1896/2006, „instanța ar trebui să examineze cererea [de emitere a somației europene de plată], inclusiv problema competenței [...], pe baza informațiilor furnizate în formularul de cerere”, fără a fi necesar ca respectiva examinare să fie efectuată de un judecător⁸. Printre cerințele pe care, conform articolului 8 din Regulamentul nr. 1896/2006, trebuie să le examineze, pe baza formularului corespunzător, instanța care a fost sesizată cu o cerere de somație europeană de plată figurează competența judiciară internațională (articolul 6 din regulamentul menționat). În acest sens, organul care examinează cererea de somație

7 — În principiu, conform articolului 17 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1896/2006, opoziția are ca efect continuarea procedurii în fața instanțelor competente din statul membru de origine în conformitate cu normele de procedură civilă de drept comun corespunzătoare. În cadrul acestei proceduri se poate ridica de exemplu problema competenței judiciare internaționale și, în special în ceea ce privește prezenta cauză, a valabilității și a efectelor unei clauze atributive de competență convenite de părți.

8 — Mai mult, articolul 8 din Regulamentul nr. 1896/2006 prevede inclusiv că respectiva examinare poate fi efectuată cu ajutorul unei proceduri automatizate.

de plată se limitează să aprecieze în ce măsură codul numeric (dintre cele 13 posibile) aferent criteriului de competență al instanței, indicat de petent în formularul A din anexa 1 la Regulamentul nr. 1896/2006, este plauzibil, conform dispozițiilor Regulamentului nr. 44/2001⁹, la care face trimitere articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1896/2006 în ceea ce privește competența judiciară¹⁰.

30. Pe de altă parte, prin notificarea sau comunicarea somației europene de plată către debitor prin intermediul formularului E din anexa 5 la Regulamentul nr. 1896/2006, acesta este informat în mod explicit la litera (c) nu doar cu privire la faptul că are dreptul să formuleze opoziție în termen de 30 de zile și cu privire la consecințele pe care le-ar avea lipsa formulării acesteia, ci și că „această somație a fost emisă exclusiv pe baza informațiilor furnizate de reclamant. Aceste informații nu au fost verificate de instanță”.

31. Prin urmare, în prezenta cauză, având în vedere că, potrivit instanței de trimitere, somația de plată a fost notificată sau comunicată în mod valabil societății Thomas Cook, putem considera că aceasta avea cunoștință de la momentul primirii notificării sau comunicării (moment de la care începe să curgă termenul pentru formularea opoziției) că respectiva somație a fost emisă doar pe baza informațiilor furnizate de Thurner Hotel în formularul A din anexa 1 la Regulamentul nr. 1896/2006. În consecință, chiar dacă din dosar nu reiese dacă Thomas Cook a primit efectiv o copie a formularului A menționat, societatea belgiană putea să presupună că Thurner Hotel nu a specificat în cererea sa că există o clauză atributivă de competență convenită de părți (având în vedere că somația era emisă de o instanță austriacă, iar nu de o instanță din Gent) și că, în principiu, organul care a examinat cererea pe baza informațiilor furnizate în formular nu avea neapărat cunoștință despre existența respectivei clauze¹¹.

32. În plus, în această privință, considerăm că, având în vedere că articolul 24 din Regulamentul nr. 44/2001 permite, cu caracter general, o prorogare tacită a competenței în cazul în care pârâtul se prezintă în fața unei alte instanțe decât cea aleasă inițial de părți¹², nu putem califica pur și simplu drept „informație falsă” în sensul considerentului (25) menționat faptul că persoana care a solicitat emiterea somației europene de plată – în așteptarea reacției debitorului – indică drept criteriu atributiv de competență în favoarea instanței austriece locul de executare a obligațiilor [articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul nr. 44/2001]¹³. Astfel cum a statuat Curtea cu privire la dispozițiile echivalente din Convenția din 27 septembrie 1968 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor judiciare în materie civilă și comercială (denumită în continuare „Convenția de

9 — Concret, articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1896/2006 prevede, referitor la prezenta cauză (în care nu este parte niciun consumator), că, „[î]n sensul aplicării prezentului regulament, competența se determină în conformitate cu normele de drept comunitar aplicabile în materie, în special Regulamentul (CE) nr. 44/2001”. Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74) a fost înlocuit la 10 ianuarie 2015 cu Regulamentul nr. 1215/2012, care nu era aplicabil la momentul la care s-au petrecut faptele din prezenta cauză.

10 — Kormann arată că „examinarea caracterului plauzibil trebuie efectuată exclusiv prin raportare la informațiile privind creanța principală” (J. M. Kormann, *Das neue Europäische Mahnverfahren im Vergleich zu den Mahnverfahren in Deutschland und Österreich*, Jena, Jenaer Wissenschaftliche Verlagsgesellschaft, 2007, p. 96).

11 — Trebuie avut în vedere că, în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul nr. 1896/2006, persoana care solicită emiterea somației europene de plată trebuie să furnizeze, în această fază, numai o *descriere* a elementelor de probă în sprijinul creanței, astfel încât este foarte posibil ca, la momentul examinării la care face referire articolul 8, instanța sesizată cu cererea să nu dispună de contractul încheiat între părți.

12 — Articolul 24 din regulamentul menționat prevede că, inclusiv atunci când există o clauză atributivă de competență convenită de părți, reclamantul poate introduce cererea în fața unei alte instanțe decât cea aleasă, iar pârâtul poate accepta tacit competența respectivei instanțe prezentându-se în fața acesteia, ceea ce ar lipsi de efecte în mod legal clauza atributivă de competență care ar fi fost convenită anterior (cu excepția cazurilor de competență exclusivă, în conformitate cu articolul 22 din Regulamentul nr. 44/2001). În acest sens, Curtea a statuat deja, cu privire la procedura somației europene de plată, că „o opoziție la somația europeană de plată care nu conține o contestare a competenței instanței din statul membru de origine nu poate fi considerată înfățișare, în sensul articolului 24 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001”, nici chiar în cazul în care pârâtul a prezentat, în cadrul opoziției pe care a formulat-o, motive referitoare la fondul cauzei (Hotărârea Goldbet Sportwetten, C-144/12, EU:C:2013:393). A se vedea de asemenea, cu caracter general, cu privire la articolul 24, Hotărârea Cartier parfums-lunettes și Axa Corporate Solutions assurances, C-1/13, EU:C:2014:109, punctul 34 și următoarele.

13 — Având în vedere, în plus, faptul că Thurner Hotel contestă existența clauzei atributive de competență la care face referire Thomas Cook (a se vedea punctele 2 și 3 din observațiile prezentate de Thurner Hotel).

la Bruxelles”) ¹⁴, „nu există motive referitoare la sistemul general sau la obiectivele convenției pentru a considera că părțile care au convenit o clauză atributivă de competență în sensul articolului 17 [articolul 23 din Regulamentul nr. 44/2001] nu pot sesiza în mod voluntar cu litigiul lor o altă instanță decât cea prevăzută de respectiva clauză” ¹⁵.

33. Trebuie să se țină seama și de faptul că simpla existență a unei astfel de clauze în condițiile comerciale generale convenite de părți nu implică valabilitatea ei în sensul articolului 23 din regulamentul menționat ¹⁶. Aprecierea valabilității formale a clauzei, în cazul unui diferend între părți, ar implica o examinare mai amănunțită decât cea impusă în temeiul articolului 8 din Regulamentul nr. 1896/2006, efectuată de instanța sesizată cu soluționarea cauzei, chiar dacă aceasta este informată cu privire la existența unei astfel de clauze în cuprinsul formularului de cerere de emitere a somației europene de plată. Prin urmare, în opinia noastră, în cazul în care persoana care solicită emiterea unei somații europene de plată are îndoieli cu privire la valabilitatea sau la eficacitatea clauzei atributive de competență incluse în condițiile comerciale generale, aceasta nu este obligată să o menționeze în formularul prin care solicită emiterea somației europene de plată, deoarece aspectele respective nu pot fi dezbătute în niciun caz în cadrul procedurii europene de somație de plată.

34. Prin urmare, considerăm că, în aceste condiții, putem califica drept „circumstanță excepțională” care permite debitorului să solicite reexaminarea somației europene de plată, în temeiul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006, doar situația în care respectiva somație se bazează pe informații furnizate în formularul de cerere care s-au dovedit false sau eronate la un moment efectiv ulterior expirării termenului prevăzut pentru formularea opoziției, chiar dacă informațiile respective sunt determinante pentru stabilirea instanței competente, în special în cazul în care petentul a omis să indice o presupusă clauză atributivă de competență judiciară convenită de părți.

35. În consecință, considerăm că trebuie să se răspundă la întrebarea adresată de Handelsgericht Wien în sensul că, în circumstanțele din prezenta cauză, articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006 coroborat cu considerentul (25) al aceluiași regulament trebuie interpretat în sensul că nu reprezintă o „circumstanță excepțională”, care să permită părâtului căruia i-a fost notificată sau comunicată în mod valabil somația europeană de plată să solicite reexaminarea pe cale judiciară a acesteia, simplul fapt că respectiva somație a fost emisă pe baza unor informații false sau eronate furnizate în formularul de cerere, chiar dacă informațiile respective sunt determinante pentru stabilirea instanței competente – în special în cazul în care petentul a omis să indice o presupusă clauză atributivă de competență judiciară convenită de părți –, cu excepția cazului în care debitorul poate dovedi în fața instanței naționale că a aflat că informațiile menționate în formularul de cerere sunt false sau eronate doar la un moment efectiv ulterior expirării termenului prevăzut la articolul 16 alineatul (2) din regulamentul menționat pentru formularea opoziției.

14 — JO 1972, L 299, p. 32, Ediție specială, 19/vol. 10, p. 3, în versiunea modificată prin convențiile ulterioare de aderare a noilor state membre la această convenție.

15 — Hotărârea Elefanten Schuh, C-150/80, EU:C:1981:148, punctul 10. A se vedea și Hotărârea ČPP Vienna Insurance Group, C-111/09, EU:C:2010:290, punctul 21 și următoarele. Trebuie amintit de asemenea în această privință că articolul 35 alineatul (1) din Regulamentul nr. 44/2001 nu împiedică recunoașterea unei hotărâri pronunțate fără respectarea unei clauze atributive de competență, convenită în conformitate cu articolul 23 din același regulament. Acesta împiedică doar recunoașterea hotărârilor pronunțate cu încălcarea dispozițiilor din secțiunile 3 (competența în materie de asigurări), 4 (competența în materia contractelor încheiate de consumatori) și 6 (competența exclusivă) din capitolul II din regulamentul menționat sau în cazul prevăzut la articolul 72.

16 — A se vedea în acest sens P. Mankowski, „Artikel 23 Brüssel I-VO”, în T. Rauscher (editor), *Europäisches Zivilprozess- und Kollisionsrecht – EuZPR/EuIPR*, München, Sellier, 2006, p. 411 și următoarele, în special alineatul 16 și următoarele.

V – Concluzie

36. Având în vedere considerațiile anterioare, propunem Curții ca răspunsul la întrebarea adresată de Handelsgericht Wien să fie următorul:

„Articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată coroborat cu considerentul (25) al aceluiași regulament trebuie interpretat în sensul că, în circumstanțele din prezenta cauză, nu reprezintă o «circumstanță excepțională», care să permită pârâtului căruia i-a fost notificată sau comunicată în mod valabil somația europeană de plată să solicite reexaminarea pe cale judiciară a acesteia, simplul fapt că respectiva somație a fost emisă pe baza unor informații false sau eronate furnizate în formularul de cerere, chiar dacă informațiile respective sunt determinante pentru stabilirea instanței competente – în special în cazul în care petentul a omis să indice o presupusă clauză atributivă de competență judiciară convenită de părți –, cu excepția cazului în care debitorul poate dovedi în fața instanței naționale că a aflat că informațiile menționate în formularul de cerere sunt false sau eronate doar la un moment efectiv ulterior expirării termenului prevăzut la articolul 16 alineatul (2) din regulamentul menționat pentru formularea opoziției.”